

Kádár János elvtárs cikke a Népszabadságban

A Népszabadság április 17-i, vasárnapi száma Moszkva üzenete a világ népeinek címmel közölte Kádár János elvtársnak, az MSZMP Központi Bizottsága első titkárnak, az SZKP XXIII. kongresszusán részt vett magyar delegáció vezetőjének csaknem két oldal terjedelmű cikkét.

A kongresszuson részt vett magyar küldöttség tudja, hogy a tanácskozás gazdag anyaga minden érdeklődőt figyelmes és alapos tanulmányozást kíván, mégis kötelességének tartja, hogy — hacsak vázlatosan is — tájékoztassa párttársainkat, a magyar közvéleményt tapasztalatairól, a

végzett munkáról — írja a cikk bevezetőjében Kádár elvtárs. E célkitűzésnek megfelelően ismerteti a magyar pártküldöttségnek a kongresszuson és a Szovjetunióban szerzett tapasztalatait, hangsúlyozva, hogy „a XXIII. kongresszus megerősítette, tovább vitte a XX. és XXII. kongresszus fő irányvonalát, ismét hangsúlyozta hűségét az 1957-es és az 1960-as moszkvai nemzetközi tanácskozás határozatainak”.

A továbbiakban Kádár elvtárs utal a kongresszus számos fontos megállapítására és felhívja figyelmünket a kongresszus tanulságainak hasznosítására.

Elkészült az első magyar elektronikus számológép

Az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában elkészült az első magyar elektronikus számológép, a Hunor—131 prototípusa. A gép hibátlanul tud összeadni, kivonni, szorozni, osztani és hatványozni. Zajtalan, megbízható, üzembiztos és gyors: az utolsó „műveleti gomb” megnyomására azonnal mutatja, vagy a hozzákapcsolható berendezéssel kinyomtatja a kész eredményt. Legnagyobb előnye, amiben megelőzi versenytársait az, hogy ha kezelője hibát követ el, maga a számológép figyelmezteti rá.

Mintha a megszokottnál is nagyobb ütemben dolgoztak volna a munkások vasárnap a nyéki tavak partján. Az uszályvontató kishajó ide-oda úszkált a fodrozódó víztükrön, vitte hasznos terhet: a kibányászott kavicsot. Dolgozott a serleges kotró is, amely az osztályozó szállító szalagjához továbbította a kilenc, tíz méter mélyből kiemelt terméket: az osztályozó alatt vagonok sorakoztak, és egyenlő időközönként ki az önként

uszályosok, a kotrók: vasárnap egy teljes műszakon át mintegy kétszázhetven ember tudása legjavát nyújtva dolgozott. Támogatták a kezdeményezést a vállalat adminisztratív dolgozói is, akik egy napi keresetüket ajánlották fel. A mérleg: ezen a napon 383 vasúti kocsi raktak meg, mégpedig 3644 köbméter normál bányakavicsot és 1289 köbméter osztályozott kavicsot. Munkájukért 110 ezer forint, amelyet már be

történik Vietnamban. Kötelességünk, hogy segítsünk harcoló testvéreinken és nagyon magasabb terhet tudnánk teljesíteni! — mondta Szécsényi László, az üzem párttitkára. A célkitűzést elérték. Ugy terveztek, hogy a vietnami műszak után mintegy nyolcvanezer forintot befizethetnek a szolidaritási alapra. Ebből 110 ezer forint lett. A harmincezer forint különbség

Megkezdődött az aggteleki barlangtragédia bírósági tárgyalása

A miskolci megyei bíróság tegnap, április 18-án, hétfőn megkezdte Pászthory György Walter pannonhalmi bencés gimnáziumi tanár perének tárgyalását. Pászthory György Walter vezette azt a barlangkutató túra indult diákcsoportot, amelynek 3 tagja 1965. december 31-én tragikus körülmények között elhunyt a Baradla-barlangban tett kiránduláson.

Érthetetlennek tartja

A vádirat három rendbeli gondatlanságból elkövetett emberöléssel vádolja Pászthory György Waltert. A vádirat szerint bár Pászthory jól tudta, hogy a barlang-túra megerősítő, nem gondoskodott arról, hogy a résztvevőket előbb orvosi vizsgálatnak vetesse alá. Így magukkal vittek egy olyan diákot is, aki korábban szívbélhártyagyulladásban esett át. Azt sem állapította meg, mennyi élelmet vigyenek magukkal a gyermekek erre az erős táplálkozást igénylő útra, és nem is ellenőrizte az ételfogyasztás mennyiségét. Különösen szűkös volt a táplálkozás a tragikus kimenetelű túra napján. A boncolási jegyzőkönyv szerint a halált kizárólag a napokon át mostoha körülmények között folytatott megerősítő barlangi tartózkodás, a szervezet teljes lefűlése és kimerültsége következtében bekövetkezett szívelégtelenség okozta.

A tanár nem érzi magát bűnösnek. Túrát — mondja — mindig gondosan előkészítette, a végzetes túra volt a második, amit az év végén vezetett ugyanebben a barlangban, ezt is előkészítette. Teljesen érthetetlen előtte, hogyan halt meg a három rábizott gyermek.

Pászthory középiskolás kora óta foglalkozik természetjárással, egyetemista volt, amikor a barlangkutatót megkezdte. Választmányi tagja a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulatnak, Pannonhalmán a gimnáziumban biológiát és kémiát tanít, ezenkívül nevelő tanár a fiúkollegiumban, tagja a szerzetes rendnek. 1962-ben alakította meg az iskolában a Romer Flóris barlangkutató csoportot, ennek minden jelentkező gimnazista tagja lehetett, ha szülei engedélyezték. A felvételnél orvosi vizsgálat nem volt kötelező.

Pászthory 1963-ban járta be először az egész aggteleki barlangot, 1964. december 28 és január 2 között szervezett barlangtúrát a Baradla-barlangba, ezt ismételte meg 1965. december 28-án 11 résztvevővel. Ő vezette a túrát, helyettese nem volt. Szemlér Mária tanárnő azért vitte magával, mert három lány is volt a csoportban. A fiúk egy része az ő felügyelete alatt tanult az iskolában, a lányokat családilag ismerte. Minden társát alkalmasságnak tartotta a barlangtúrára, ha rangsorolja őket, akkor Brückner Emőd és

Wettstein Antal volt a leggyengébb közöttük. (Ez a két fiú halt meg a túrán Hader Pállal együtt, aki Pászthory rokona volt, így került a csoportba.)

A végzetes december 31

Pászthory előadta, hogy ő maga állította össze a listát, milyen felszerelést hozzanak magukkal a gyerekek. Az élelem mennyiségét nem írta elő, a szülők csomagoltak, eddig mindig elég volt. Tapasztalata szerint még nem fáztak meg a túrázók ilyen úton.

Az 1965-ös túra jutalomtúra volt, csak 17—18 éves gyerekeket vitt magával. November végétől készültek az útra. December 28-án indultak el Budapestről, délnél érkeztek meg Aggtelekre és még aznap

Előbb Brückner, aztán Wettstein nem bírta tovább

Este fél 8-kor indultak el a végzetes túrára, ő ment elől, Ruff Attila zárta be a sort. Indulás előtt felbontottak egy fél literes barack pálinkát, ebből mindnyájan ittak, aztán később megegyeszer ittak belőle, a túra végcéljá előtt. Először bokáig erő vízben mentek, később olyan helyre értek, ahol csak arcuk látszott ki a vízből. Nem kérdezte ugyan, de fáradtságot nem látott senkin, amikor visszanezített. Arra figyelt fel, hogy 20—30 méterrel a végcél előtt Ruff előreszólt: Brückner fáradt, le akar maradni. A lemaradást nem engedte meg, mert a csoportot együtt akarta tartani. Visszament Brücknerért, magához vette, karonfogta, így értek a végcélhoz, a rácsokhoz. Itt megitták a maradék pálinkát, aztán megindultak visszafé.

Brückner most még nehezebben bírta, hamarosan kiderült, hogy Wettsteint is támogatni kell. Ekkor már Brücknert vonszolni kellett. Wettstein közben elvesztette eszméletét, és hamarosan Hader kiáltotta, hogy „nem bírom tovább, én is rosszul vagyok”.

Igy érték vissza a gátig, ekkor határozta el, hogy segítséget meg. Szemlér Mária vele ment. Úgy gondolta, neki kötelessége menni, ő a felelős vezető. Miután egyedül nem mehetett, Szemlér Máriát vitte magával, ő volt a legjobb állapotban. Arra még emlékszik, hogy elindultak, de másra már nem.

Az elnök ezután az ülést befejeztette. A tárgyalást ma, április 19-én folytatják.

Máté Iván

Százezer naposcsibe két községnek

Böcs és Hernádnémeti háztáji gazdaságai százezer naposcsibéhoz jutnak az idén tavasszal a helyi földművelésvetkezet útján. Több mint 30 ezer naposcsibét már el is szállítottak a keltetőállomásokról a két községbe. A rengeteg csirkére azért van szükség, mert Böcsön és Hernádnémetiben teljes baromfi állománycserét hajtanak végre. A régi baromfiállomány ugyanis elkorcsosult, évről évre tizedelték a betegségek, s rossz volt a tyúkok tojáshozama. A teljes állománycseré, az eddigi tapasztalatok szerint, megkésze-

rezheti a községek háztáji baromfitartásból származó jövedelmét.

Tizenkétmillió megtakarítás

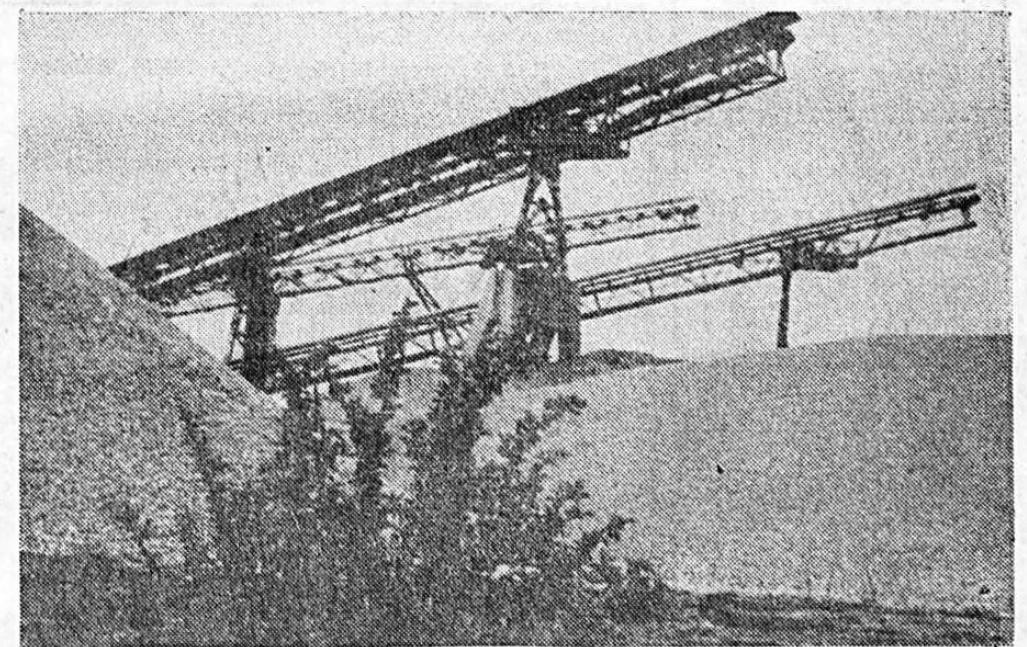
A Borsodi Vegyikombinát fiataljainak munkasikerei

A napokban értékelték a meg a népgazdaságnak. A különböző KISZ-szervezetekkel kötött szocialista szerződésekben 140 millió forintnál nagyobb értékű gép és berendezés elkészítését, illetve szállítást szavatolták, s átlagosan négy hónappal rövidítették meg a szállítási határidőket. A BVK ifjú kommunistái több mint egymillió forint értékű anyagot takarítottak meg, 42 újításukat fogadták el, s 13 ezer órát dolgoztak társadalmi munkában. Ugyanígy elismere-

vállalt munkában termelt kavicsot az ország sok tája felé. Az EM nyéki kavicsbányájának dolgozói a vállalat két üzeme közül, elsőként vállalták, hogy kongresszusi versenyükben egy műszakot teljes létszámmal dolgoznak, és a munkájukért járó összeget a harcoló vietnami nép megsegítésére ajánlják fel. A nemes elhatározást április 17-én,

is fizettek a vietnami szolidaritási alapra. Nem lehet eléggé kifejező szavakkal írni arról a lelkesedésről, a harcoló vietnami néppel való együttérzésről, amely a nyékládházi kavicsbányások vasárnapi cselekedetében megnyilvánult. A pártszervezet és az üzemvezetőség javaslatára határozták

mindennél jobban bizonyítja, mennyire szívvel-lélekkel dolgoztak. Nagy meglepetéssé váltott ki a vállalat budapesti központjában is a nyékiek kezdeményezése. Eljött erre a napra Csala Kálmán igazgató és Mács Kálmán vállalati párttitkár is. Sorrajártak a nyéki bányákat és elismerő szavakkal nyilatkoztak a munkáról.

Egész nap, megállás nélkül ontották az osztályozó szállító szalagjai a kibányászott kavicsot.

vasárnap követte a nemes el a vietnami műszakot. A szombati utolsó műdolgozók egy emberként csatlakoztak hozzá: „Olvassuk az újságokban, nap mint nap a munkát a karbantartók, az

látjuk a televízióban, mi

Tavaly az időjárás nehézségei és egyéb, gépészeti problémák miatt a nyékládházi kavicsbánya nem tartozott a legjobb tervteljesítők közé. Idén azonban, év eleje óta nagy lendülettel dolgoznak, és nap mint nap magasabb tervet teljesítenek. Jelentős a pártunk IX. kongresszusának tiszteletére tett vállalásuk is. Elhatározták, hogy ötvenezer köbméter normál bányakavicsot és 10 ezer köbméter osztályozott kavicsot adnak tervben felül, melynek értéke meghaladja az egymillió forintot. Kongresszusi vállalásukon felül megrendezték a vietnami műszakot, s ennek mérlege, valamint első negyedévi tervteljesítésük azt mutatja, hogy a nyékiek a vállalat, hét üzeme közül elindultak azon az úton, amely a legelső helyhez vezet.

(Onodvári—Szabadon)